

בעה"ת

ספר

זבח משפחה

להיות עדי החתוכה הנשאר כסדק אמצעי של אגורל
הוא להבשיר, והוא חיינו כנון שיש כאן יתרת אם הוא
רק כצפירן של אגורל היו יתרת וטריפת:

שיעור סדק.

סדק כח להבשיר ע"י חסר אינה צריך להיות כסו
היתך ברוב סקום הראוי להיות שם אינה בין שהוצא
מתחיל בעקרו או באמצע או מלמעלה או למטה, אבל
אם הסדק חלק, או שהסדק עיסר בסקום שאין דרכו
להיות אינה אז כסדקין ע"י, ואם הסדק אינו ארך ברוב
סקום האינה צריך להיות לכה"פ ארכו ועמקו כמ"ד, אבל
אם הסדק חלק וסובב מלמעלה למטה גם מצד השני כמ"ד
כסד, השיעור אינה רק כמ"ד:

דיני ניקור.

הבחימה מתחלקת לשני חלקים, חלק הפנים, וחלק
אחוריים, והנה כל חלק אחדים וגם השייך לו אסור מטעם
גד הנשה יהא אסור דאידיתא, ע"כ כל שלא לסד לנקר
איתו חלק כסדק כסדית אל יבנה א"ע באיסור דאידיתא
אפלו לנגע בקצותו, והנה הדברים השייכים לחלק אחדים,
הכה הכליות, האלו וצלע התחתונה היא הצלע י"ג, אבל
המנהג בגבול ובכמה מקומות וכן נהגתי אני א"ע להשאיר
לחלק אחורים ב' צלעות, ובה אין לשום שוחט להכניס
א"ע, רק ישאל פי החכם איך ינהג עין בט"ב, ובספר
החם כסד, תם בשד הבטן שייך לחלק אידיתא ואסור
מטעם שזינן סולב הפרסכה, ע"כ יעשה כמס'ל החלק
הפנים מתחלק ליעד חלקים דה"עו המשה לכל צד, ולכלם

יש להן שם אחר, ואלה שמותיהן, א' הראש, קצפה.
ב' הציאר, היא נארב מיט דני האלי, ז' הרחה, היא
ברוסט, ר' הכתף, דער שלטער, אדער בוק, ה' הצלעות.
זיא רופען צדער בראטלי, ואלה שמותם גם בצד השני,
והאחר עשר היא הלשון, ועתה כשהבהמת מזהלתקת
להלקים אלו, ילך המנקר כסדר ויתהיל בראש:

א' הראש, יוציא מיח, היא געהירען, וצריך לקליף
הקרום מהמח, וגם הקרום מכף המוח, היזנשאלע, ואח"כ
יוציא מהחת האזן העצם, טרופה ביין, ומתחת העצם
דנ"ל ימצא מיד ניר א' עב מאיר, והגיה הזה מתחלק לשלוש'
הקרום כמו שז' הפך לצד השיח, ומהצד האחרון מהניד
הזה הילך ומושך כנגד השינים מיד כסיד העצם החדש,
והשין הנ"ל אסור משום דם, ב' ואח"כ ילך לצאת האלי
נארב, וגם שם המצא שני גידין וע"ז אחר אסור משום דם
השני משום הלב דיוקת מהלב הכסמים, דם נ"ל הרחי
הולכין ממקום בית השחיטה והולכין עד הצלע הראשונה
מהנארב, ומהנארב ניפה אין שום ניר, זה במהל' שם פרוק
הנארב מהכתף, באותו מקום הנדלק, יהא כנה צלע
התחתונה מהנארב שמה יש גידין עבים והזים מאירי
גידין הנשארין עור להלק הכתח, איתו צריך להציא יפה,
ולעצת טובה קס"ל שאם יפרוד הכתף מהנארב, או יתחוב
הסנז הוטב עמק מהנארב לשייט הצד הנראה או יפרי
ואין צריך אה"כ לנקר הנארב: ג' ואח"כ ילך להחיות,
ברוסט, גם שמה יש שני גידין א' מים, וא' מהרב שיכנין
זה ע"ז והולכין ומושכין מראש החוח עד סוף החיה כולה
עד כנור המבור ממש, וגם יש שם למטה במזים שיהיה
החוח לחיות דק שקורין נאבולכרוסט עצם לבי ורחם כמו
הסחום קנארביל, גם זה אסור משום שינוק מהרב הככלים
וצריך לחתך עצם זה ולהשיט עמו עד הדק המפדים

על האמלבלדוסט עד גמירא: ד' כהף, בנז, באורו מקום
שנחלק מהגארב גם שמת מתחיל גירוי הכהף, ושמה יעבור
עם הכסין הטוב תך הבשר עד כמך לעצם ויציא הנזון
גירי א' תוך ליכין וא' לשמאל העצם הרחב שקרוין שיין
פעל גירין הללו צריך להציאן, ומשם יתתך השומן עם
הגירין העבים עד עצם הרגל, דהיינו עד הארכובה, ולעצה
טובה קמ"ל שלא יהוס על השומן שם ויציא השימן עם
הגירין, כי שמת נסבכו כמה גירין קטנים ורקים מאוד ואינו
יכל להציא כלם אם לא שיקח גם מהשומן, וברגל עצמו
דהיינו מהארכובה ולמטה אין שם גירין: ה' הצלעות, דוא
רופפון, או בראטיל, אם ישאיר לחלק אחרים ב' צלעות
או יקרה עוד מחלק הפנים ב' צלעות, דהיינו כל הריב
הצלע יציא נה א' לבן, אבל אם ישאיר רק צלע א' לחלק
אחרים או צריך לקרר ג' צלעות, וגם יקליף הקרום מעל
הצלעות כמו בהזה כמוך לטבור, ולהזהיר גדולים וקטנים,
הני מהשנים לחלק גם מהחזה בני צלעות לחלק אחרים,
ויחהך בשר הבטן בניפוע למעלה עד הטבור כי כל מה
שלמטה מהטבור שיך לחלק אחרים, ולא כמו שנושך
כמה וכמה שיהטין וקצבים שהיהטין רק הבשר הרבן כמך
לטבור, ואוכלין ומאכלין י"ג צלעות מהחזה, ומאי שנה
צלע י"ג מהחזה מצלע י"ג מהצלעות, עצם אחר הוא וצדע
מצלעתו היא כי סמני לקח, ויש שמציאין רק השני הצלע
השנים הלבנים והמה הכהים קנאריבל, ישעיה הא בנים
כי אם יה בטנן הצלעות, רק שצריך להציא השני העצם
הלבנים הנ"ל מפני שיונקן מחלב הכסלים, ולא כהשם יג
שיך לחלק אחרים: וכן יקרה גם צד הב' ו' הלשין
יחהך פי השיפמי כובע, דאס צעפיל, ואח"כ העצמות
שהם שנים ונראין כד' והוא הנקרא טרופה ביין, ואם וציא
זה מילכ בהתיבה א' נראה כי ד' האין קרן, ויציא

מכל צד הלשון שני נזיקין, א' לבן וא' ארום, והמה הולכין
ומישכין עד הראש הלשון רהיננו עד העוקין, וגם ראש היה
מנהגו הוא להחכו:

והנה יש עוד דברים אחרים לנקר, וחן הנה, הטחול
מילין צריך לקלוף מעליו הקרום ולהוציא הניד שמהחלק
לשנים, הלב, הערץ, צריך להתכו לשנים, ולהתוך מטנו
כיסח הלב שהמה שנים סמוך לקנה הלב, וגם קנה הלב
צריך לקרוע לאורך, היאח, צריך לקרוע שתי וערב ולפתוח
הקנה וכל הקנקנות וקנה הוורה בין שתי הערוגות
שקרון לינטל:

ואתה אחי כיון שגם דיני נקיר צריכי לימיר, ע"כ לא
מצאתי א"כ מלהביאם פה, אך צריך איתו להזהר מאד
מאומן כי כמה שידעין וידעין הדנין יאנון יתעורר
הבשר ומנקרין, ומנקרין עיניהם כי שיהיה ביה יתעורר
רבים, ע"כ תלמידי יהיה ולמור בניב היטב
מימרה פה שיהיה בלשון שיהיה יתעורר
היטב, ואז אשריך ומיני יתעורר יתעורר